

## A közgyűlés teljesítette a városi alkalmazottak kívánságát.

— Szükségpénzeket bocsátanak ki. — Életbelép a közlekedési adó. —

(Saját tudósítónktól.) Szeged város törvényhatósági bizottsága pénteken délután 4 órakor tartott rendkívüli közgyűlésén a városatyák egyhangúlag megszavazták a városi alkalmazottak részére a háborus segély 100—150 százalékkal való fölemelését, ugyisintén elhatározták, hogy azoknak az ideiglenes alkalmazottaknak, akiket azért, hogy a háztérrel hazaérkezendő munkások régi állásukat elfoglalhassák, el kell bocsátani, két havi fizetésüket adják végkielégítésül.

A Városi Alkalmazottak Tanácsa, mint az lapunk pénteki számában jelentettük, ülést tartott, amelyen elhatározták, hogy abban az esetben, ha a városi tanács álláspontja, — 75 százalékos emelés, — győz, úgy a sztrájk, sem riadnak vissza. Erre azonban nem került a sor, mert a tanács és a közgyűlés tagjai is belátták, hogy a háboru tartama alatt agyondogoztatott és szinte alamizsnával dotált alkalmazottak méltán elvárhatják jogos kérésük teljesítését.

A V. A. T.-nak az ülésén, hír szerint, *Taschler* Endre főjegyzőről és *Balogh* Károly tanácsosról súlyos kritikák hangzottak el, sőt a többség egy olyan kompromisszumra is hajlandónak mutatkozott belemenni, hogy csak száz százalékos emelést kapjanak, de *Taschler* és *Balogh* nyomban távoztak állásaikból.

A rendkívüli közgyűlésről, amelyen dr. *Somogyi* Szilveszter polgármester elnökölt, a következő tudósításunk számol be:

(A városi alkalmazottak háborus segélye.)

Dr. *Somogyi* Szilveszter megnyitja a tanácskozást. Következnek a tanácsi előterjesztések, amelyek során *Taschler* Endre főjegyző jelenti, hogy régebben indítvány érkezett be arra vonatkozólag, hogy a városi alkalmazottak városi pótléka ugyanannyi legyen, mint a családi pótlék, vagyis a családi pótlékot ne vonják le a városi pótlékból. Ezt az indítványt a közgyűlés elfogadta, a belügyminiszter azonban a határozatot nem hagyta jóvá. Közölte azonban a miniszter, hogy nincs kifogása ellene, ha a szervezeti szabályzatot megfelelő módon helyesbíti a közgyűlés. Ebben az esetben a kérelem teljesítésének nem volna akadálya.

A közgyűlés az előadó javaslatára a szervezeti szabályzatot a miniszter által kívánt értelemben megváltoztatta.

*Taschler* Endre referálja a V. A. T.-nak ismeretes kérelmét, amelyben a háborus segély 100—150 százalékkal való fölemelését és a napidíjasok részére 10 s 7 korona napidíj megállapítását kéri. Az indítvánnyal a pénzügyi- és szervező bizottság együttesen foglalkozott és úgy határozott, hogy az egész vonalon 75 százalékos emelést javasol a közgyűlésnek. A város tanácsa magáévá tette a javaslatot, majd pénteken délelőtt ismét foglalkozott a kérdéssel és úgy határozott, hogy 100 százalékos emelést javasol. Közvetlen a közgyűlés előtt újabb tanácskozás volt, melynek során az a nézet alakult ki, hogy a városi alkalmazottak kérelmét az általuk kívánt értelemben kell teljesíteni. A V. A. T. azt is kéri, hogy a segélyt csak félévre számítsák, úgy, hogy az előírásnyozott 1.200.000 korona teljes fedezetet nyújtson.

— Javasolja a város tanácsa — mondotta *Taschler* — a kért háborus segélyt a kívánt 100—150 százalékos kulcs szerint megadni azzal, hogy ez egy alkalomra szóló segély, amely két részletben fizetendő ki. Abban az esetben, ha a tisztviselők fizetésrendezése félév alatt nem érkezik le, már most kijelenti a város tanácsa, hogy további fedezetről gondoskodni nem képes. A napidíjasokra vonatkozólag az eredeti javaslatot ajánlja elfogadásra, amely szerint 7, 8, 9 ko-

ronát kapnának a napidíjasok. Végül javasolja, hogy a rendszeres alkalmazottak negyedévenként előre, a többiek előzetes havi részletekben kapják meg a fölemelt háborus segélyt.

Elsőnek *Pásztor* József szólalt föl, aki kijelentette, hogy kis különbséggel egyetért a tanács javaslatával, de ő azt szeretné, ha az alkalmazottak a hozandó határozatnál nemcsak formailag, hanem erkölcsileg is meglenének elégedve. Már most kijelenti a tanács — folytatta *Pásztor*, — hogy félév múlva nem fog gondoskodni tudni újabb fedezetről. Ha a viszonyok lényegesen rosszabbodnak és a tisztviselők ide jönnek, újra adni kell! Nem tartom az ügyszó és a mai időkhöz mértónak, ha a közgyűlés ilyen furcsa határozatot hoz és ezért kérem a javaslat ezen részének a visszavonását. Szükségessé tartja *Pásztor*, hogy a városi alkalmazottak egy általános panaszának kifejezésé adjon. Rendkívül súlyos módon sérelmezik a városi alkalmazottak azt, hogy fontos ügyek sokszor hónapokig elintézetlenül hevernek. A végrehajtók és szögák ügye, de egyéb fontos ügyek is a mai napig elintézetlenül hevernek a főjegyzőnél. Fontos ügyek nem nyertek elintéztést, amiáltal az alkalmazottak súlyos nélkülözéseknek voltak kitéve. Indítványozza, hogy kérje föl a közgyűlés a főjegyzőt, hogy vegye elő ezeket az ügyeket. Kifogásolják az alkalmazottak a pénzügyi szenátor velük szemben tanúsított szűkkeblűségét is.

A karzatot a városi alkalmazottak megszavazták és ennél a passzusnál lekiabáltak a terembe.

— Le vele!

Az elnöklő polgármester figyelmeztette a karzatot, hogy tetszésének, vagy nemtetszésének a nyilvánításától tartózkodjék, mire a rend helyreállt és *Pásztor* folytatta beszédét.

— Én rendkívül értékes munkás és kivételes tehetségű tisztviselőnek tartom *Balogh*ot. Szerencséje a városnak, hogy ő vezette a pénzügyeket, figyelmébe akarom ajánlani azonban, — bizonyára meleg szíve van, — hogy a tisztviselők borzalmas dolgokon mentek keresztül. Ma is van tisztviselő, aki két korona napidíjat kap a várostól! Hitvány kis összeget, amely még éhenhalni is kevés. Arra kérem tehát a pénzügyi szenátor urat, hogy legyen tekintettel különösen a kisebb városi tisztviselők súlyos helyzetére és ahol csak lehet, enyhítsen keserves tengődésükön.

*Taschler* Endre fölvilágosításul megjegyzi, hogy nincs tudomása arról, hogy ilyen elmaradt ügyek vannak nála, de, ha volnának is, tudják be a mai nehéz viszonyoknak. Megjegyezte, hogy úgy mint eddig, ezután is készségesen áll mindenkinek a rendelkezésére. Félreértések elkerülése céljából közli, hogy az, amit a tanács nevében a későbbi fedezetről mondott, csak megjegyzés volt, nem pedig javaslat.

*Balogh* Károly is válaszol *Pásztor* föl szólására. Kijelenti, hogy, ha a közgyűlés valamit óhajtott a tisztviselők részére, mindig az volt az álláspontja, hogy kedvezően legyen elintézve, de meghatalmazás hiányában a város vagyonából nem adhat senkinek semmit.

A polgármester ezután szavazásra tette föl a kérdést. A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a tanács előterjesztését.

(Az ideiglenes alkalmazottak háborus segélye.)

*Taschler* Endre közli, hogy a hadbavonult városi alkalmazottak munkáját ideiglenes kisegítő alkalmazottak látják el. A háboru megszűnésével a kisegítők feleslegessé kezdenek válni, miért is a tanács fölhatalma-

zást kér, hogy az elbocsájtandó ideiglenes alkalmazottak részére összjövendelmük két óra eső részét a téli időre való tekintettel kiutalhassa.

*Hoffer* Jenő azt javasolja, hogy a fegyverszünet és a békekötés közötti időszakban ne bocsássanak el senkit az alkalmazásból, a közgyűlés azonban a tanács javaslatát tette magáévá.

*Balogh* Károly a tanács nevében javasolja, hogy határozta föl a közgyűlés a tanácsot, hogy a szegedi pénzintézetek bevonásával tíz millió korona értékű pénztárjegyet bocsáthasson ki. A pénztárjegyekért a város minden vagyonával szavatol és legkésőbb egy esztendő alatt rendes állampénzzel beváltja. Egyelőre két millió korona értékű 20 és 5 koronás kerülne kibocsátásra.

*Wimmer* Fülöp nem fogadja el a javaslatot, mert szerinte inkább aprópénzre volna szükség.

Dr. *Kormányos* Benő a papír drágaságára való tekintettel sem fogadja el a javaslatot.

*Aczél* Géza hozzájárul a javaslat elutasításához. A hamisítástól is fél. Szerinte aprópénz kellene, 10 és 20 filléres.

*Hoffer* Jenő veszélyesnek tartja a kísérletet.

Dr. *Becsey* Károly szerint az aprópénz hiánya forradalomra vezethet. Arra az esetre, ha a bankok nem tudnák fedezni a helyi szükségletet, mégis kell, hogy legyen valami végső fizetési eszköz. Csak, ha feltétlen szükség lesz rá, akkor nyomassák a városi pénzt. A Nemzeti Tanács már félt a bankjegyhány beállításától. Szakértők azt állítják, hogy nem lenne kára belőle a városnak. A bankokban kamatjévedelem is lenne, ebből lehetne a nyomási költséget fedezni. A tanács javaslatát ajánlja elfogadásra.

*Lendvay* Sándor rendkívül szükségesnek tartja a szükségpénzek kibocsátását.

A többség a tanács javaslata mellett foglalt állást.

*Balogh* Károly referált ezután a közlekedési adó végrehajtásáról szóló szabályrendeletéről. A szabályrendeletet a közgyűlés még három hónap előtt elfogadta, de a kormány még mindig nem hagyta jóvá. Kéri, rendelkezje el a közgyűlés a város veszélyeztetett anyagi érdekeire való tekintettel a szabályrendelet azonnali végrehajtását. A közgyűlés így határozott.

## Oszták arisztokraták rogalista mozgálma

Bécs, november 22. Ma délbén az oszták-német hadügyi államtanács felhívást bocsájtott ki Bécs lakosságához, amelyben közli, hogy még igen sokat kell nélkülözni, mindenkinek közre kell járni tehát abban, hogy az új állam megerősödjék. A föl hívás utal arra, hogy a Svájca kimenekült oszták arisztokraták Franciaországot és Angliát arra akarják rábirni, hogy csapatokat küldjenek Ausztriába a rend helyreállítására, valójában pedig abból a célból, hogy az eltávolított császárt visszaültesék a trónra. Reméljük, mondja a felhívás, hogy ezt a katonák meg fogják akadályozni és híven kitartanak az új állam mellett.

## Meghiusult a Spartacus-csoport ellenforradalmi kísérlete

Bécs, november 22. Berlinből táviratozzák a Fremdenblattnak: Az ugynevezett Spartacus csoport, vagyis Liebknecht hívei puccsot terveztek Berlinben. Meg akarták szállni a fontosabb épületeket, amelyekben az új kormány hívei el vannak helyezve és a vezető férfiakat őrizet alá akarták venni, hogy megakadályozzák a nemzetgyűlés összeülését. Tervük sikerétől az eddig győzedelmes forradalom összeomlását remélték. A kormány emberei azonban idejekorán értesültek a tervről és meg tették a szükséges ellenintézkedéseket.